

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Hr. statsminister: Der er da ikke nogen, hverken i denne sal eller i det danske samfund, der ikke mener, at der skal være kritisk lys på eksperter, for det er da en hel nødvendighed at have det.

Når vi har frie, åbne universiteter med fri forskningsret osv., osv., er det netop for, at vi kan have frihed til, at eksperter kan udtale sig, også selv om de har forskellige meninger. Men det, der er problemet, er, at det er en bestemt slags eksperter, statsministeren bruger som sit skjold. Det er dét, der er beklageligt, og det er dét, jeg synes er rigtig, rigtig ærgerligt, for både Venstre, regeringen, Det Radikale Venstre og andre partier må jo anerkende, at det, der holder eksperter i skak, om man så må sige, jo netop er, at de er mangfoldige, og derfor er det jo ærgerligt for hele debatten og holdningen i et videnssamfund, at man med sine formuleringer kommer til at kaste et odiøst skær over visse eksperter. Det er dét, der blokerer for, at vi kan have den frie meningsudveksling og debat og det kritiske lys fra ekspert til ekspert.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg forstod slet ikke sammenhængen mellem det eksempel, statsministeren gav med, at en journalist ringer til en ekspert, og eksperten ikke bliver citeret, fordi det ikke passede ind i sammenhængen, og det, statsministeren ellers sagde. Jeg forstod det slet ikke, og jeg vil vove at påstå, at det er altså ikke modtageren, der er noget i vejen med.

For det første er det da helt normalt, at journalister ringer til to eller tre eksperter, for de skal bruge en af hver mening, lige så vel som når de ringer til politikere; så skal de også bruge en af hver mening. Der er masser af gange, jeg ikke kan bruges, fordi jeg ikke vil sige det modsatte af en anden politiker. Det er jo den måde, journalistik tit laves på.

Men det, at en ekspert har sagt det til Berlingske Tidende, kan altså give statsministeren anledning til disse udtalelser, som jo er langt mere vidtgående og generaliserende. Den forstår jeg ikke, og jeg tror også, der er en hel del andre, som har svært ved at forstå det. Jeg synes, statsministeren tit er god til at håndtere selv svære situationer, men jeg synes også, at her har håndteringen ikke nået statsministerens normale niveau.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg må sige, at statsministerens begrundelse var noget søgt.

Statsministerens opgør med eksperter og smagsdommere bunder tilsyneladende i, at journalister ikke citerer alle dem, de har snakket med undervejs. Derfor vil jeg gerne spørge, og nu citerer jeg fra statsministerens nytårstale:

»Der er tendenser til et eksperttyranni, som risikerer at undertrykke den frie, folkelige debat.«

Hvis statsministeren mener, det er et problem, at aviserne ikke citerer alle eksperter, burde han så ikke kritisere aviserne i stedet for at kritisere eksperterne?

Kl. 16.00

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil sige til hr. Aage Frandsen, at sammenhængen er meget klar. Det, der er mit ærinde, er nemlig at opfordre til, at alle – politikere, mediefolk og befolkningen i almindelighed – hele tiden forholder sig kritisk til eksperters udsagn. Det var blot det, jeg ville bruge det enkle eksempel til.

Mit synspunkt er, som jeg sagde til Berlingske Tidende, et principielt synspunkt, og jeg vil altså fastholde, at i et sandt folkestyre skal man på den ene side have eksperter til at hjælpe sig med at udrede en sag, sådan som vi jo jævnligt her i Folketinget beder eksperter om at gøre. Men man skal altså også passe på, at man ikke – og det synes jeg der somme tider har været en tendens til – lader en enkelt eksperts udsagn være den endelige dom. Vi politikere og ethvert menneske har pligt til at fælde sin egen dom og sige: Nu vil vi ud fra en samlet afvejning træffe den og den beslutning, og det var det, jeg ville bruge det enkle eksempel til.

Jeg kritiserer ikke, at journalisten ringer til flere eller kun bringer det ene udsagn. Eksemplet illustrerer bare, at det kun er et enkelt udsagn, der bliver bragt, og det skal man hele tiden være opmærksom på som læser, som seer og som lytter. Sandheden kan somme tider have flere facetter, og ikke mindst som politiker har man altså en forpligtelse til at forholde sig kritisk til eksperterne. Det var faktisk det, jeg forsøgte at sige i interviewet i Berlingske Tidende. Jeg står ved hvert et ord, og debatten i dag har kun bekræftet mig i, at det til stadighed er nød-